

11 de març de 2007

III Quaresma

Notícies

L'evangeli d'aquest diumenge presenta una dificultat de lectura considerable, si hom no es vol limitar a la conclusió genèrica que Jesús fa una crida a la conversió. L'episodi fa esment d'uns galileus que van morir assassinats per les tropes de Pilat, i la sang d'aquests galileus es barrejà amb la de les víctimes que oferien en sacrifici.

Què va passar? Seguint els passos del comentarista F. Bovon, uns galileus havien anat a Jerusalem a fer l'ofrena d'animals al Temple. Com era habitual en les grans aglomeracions entorn el Temple de Jerusalem, Pilat era a la Torre Antònia per vigilar la situació. Els galileus eren, gairebé segur, zelotes (els revolucionaris de l'època), que aprofitaven el refugi que els oferia el Temple per cometre una acció violenta antiromana. Pilat, sense manies, féu entrar les tropes dins el recinte sagrat i executà una carnisseria. La sang dels galileus que moriren es barrejà amb la de les víctimes que estaven oferint.

El fet causà estupor per la crueltat de Pilat, per la profanació del Temple i per la ressonància que tenia qualsevol acte terrorista.

Els interlocutors que donen la notícia a Jesús van amb mala intenció. Pretenen que Jesús, en nom de la sacralitat del Temple, condemni l'acció de Pilat. D'aquesta manera, aconseguirien posar Jesús contra l'autoritat romana, cosa sempre perillosa, o fer-lo proper a la causa dels zelotes, cosa encara més perillosa. Jesús els surt per on menys esperen. Jesús considera els galileus uns pecadors, que, aplicant els esquemes mentals dels seus interlocutors, han pagat pel pecat que han comès. I aprofita l'esdeveniment-notícia per deixar ben clar que els

pecadors no són només aquells zelotes galileus, sinó tots els qui no estan en disposició de convertir-se.

La malícia dels interlocutors té un altre vessant. Volen fer veure a Jesús, ell que és galileu, que acabarà igual que aquells altres galileus si segueix predicant el que ells consideren que condueix a la revolta política. A l'exemple-notícia, aportada pels interlocutors, Jesús contraposa una altra notícia: la caiguda de la torre de Siloé. Però, en aquest cas, els protagonistes no són galileus, sinó habitants de Jerusalem. Jesús ho deixa clar: si hem de considerar la desgràcia conseqüència del pecat, aquí no s'escapa ningú i, per tant, pel que fa a la condició de pecadors, tant ho són uns com altres.

El fragment evangèlic d'aquest diumenge s'acaba amb la paràbola de la figuera que no dóna fruit. La paràbola ressona com una crida a la conversió, que trobem repetida tres vegades en aquest fragment tan curt de text, senyal inequívoc de la contundència amb què Jesús exigeix el canvi de vida radical. La figuera seca és símbol de la comunitat que no dóna fruits. Una segona oportunitat és possible, però aquestes segones oportunitats no es perpetuaran indefinidament.